

اتحادیه اروپا در نظر دارد استفاده از سوخت زیستی در خودروهای کشورهای این اتحادیه را ۱۰ درصد افزایش دهد. اما پژوهش‌های کنونی نشان داده که بهره‌برداری گسترده از سوخت زیستی به جای سوخت فسیلی، می‌تواند به افزایش بهای غذا و نابودی جنگل‌ها در جهان بینجامد. سوخت‌های زیستی اغلب از فرآورده‌های کشاورزی به ویژه غلاتی مانند ذرت به دست می‌آید. «استاورس دیماس» مسوول محیط‌زیست اتحادیه‌ی اروپا، در مصاحبه‌ای با بی بی سی تعهد کرده، پیش از افزایش ۱۰ درصدی سوخت زیستی از زیانبار نبودن آنها برای محیط‌زیست یا امنیت غذایی مردم اطمینان یابد. او گفته که عدم افزایش ۱۰ درصدی استفاده از سوخت زیستی بهتر از آسیب‌رساندن به محیط‌زیست یا صدمه زدن به تهیدستان است.

تا چند سال پیش بسیاری از شرکت‌های خودروسازی که برای کاهش گازهای گلخانه‌ای برخاسته از سوخت فسیلی زیر فشار بودند، به سوخت زیستی امید زیادی داشتند. این شرکت‌ها که برای بهینه‌سازی ماشین‌های خود برای مبارزه با پدیده گرمایش زمین زیر فشار هستند، امید داشتند که سوخت زیستی را جایگزین سوخت فسیلی مانند بنزین و گازوئیل کنند این کار به شرکت‌های تولید خودرو اجازه می‌دهد که مجبور به ایجاد تغییرات بنیادین و پرهزینه در ساختار ماشین‌های خود نشوند. به همین خاطر اتحادیه‌ی اروپا از جایگزینی هر چه بیشتر سوخت فسیلی با سوخت زیستی حمایت کرد و در این زمینه هدف‌های مشخصی تعیین کرد. کارشناسان هشدار داده‌اند، احتمال اینکه شرکت‌های تولید کننده این سوخت‌ها تهیدستان را در نقاط مختلف جهان از زمین‌هایشان که برای کشت غلات مورد نیاز تولید سوخت زیستی لازم است، بیرون کنند یا اینکه جنگل‌های انبوه را برای دستیابی به زمین‌های کشاورزی از میان ببرند، زیاد است.

مسوول محیط‌زیست اتحادیه اروپا گفت: در این زمینه ضوابط تازه‌ای را وضع خواهد کرد و با تولید سوخت زیستی از روغن نخل که به نابودی جنگل‌ها در اندونزی انجامیده، برخورد خواهد کرد. قرار است فرهنگستان علوم بریتانیا *Royal society* گزارش جدیدی درباره سوخت زیستی منتشر کند و از اتحادیه اروپا بخواهد خط‌مشی دقیقی درباره سوخت زیستی در پیش گیرند تا افزایش بهره‌برداری از این سوخت به کاهش گازهای گلخانه‌ای بیانجامد.

مجلس امریکا به تازگی قانونی به تصویب رسانده که بهره‌برداری از سوخت زیستی به دست آمده از ذرت و گیاهان چوبی را در این کشور افزایش می‌دهد.

سوخت زیستی و بررسی دوباره آن در اروپا

منبع

Tirahoni.bloosky.com

شهرسازی سازگار با محیطزیست

تولید و بهره‌برداری دوباره از منابع، در عوض بلعیدن انرژی و منابع عمومی، این موضوع به نوبه‌ی خود شرایط مناسبی برای کاستن از ابعاد خدمات عمومی پدید می‌آورد. این موقعیت‌ها، در طراحی یک سیستم شهری سازگار با محیطزیست، مرتباً فزونی می‌یابد.

ساخت‌وساز شهری سازگار با محیطزیست یکی از بزرگترین فرصت‌های اقتصادی است که دنیا تاکنون شاهد آن بوده است. در اروپا و کالیفرنیا به اثبات رسیده که می‌توان به محیطزیست اهمیت داد و در عین حال، از توسعه اقتصادی نیز برخوردار بود. پروژه‌های سازگار با محیطزیست هنگامی به نتیجه می‌رسند که شهرداری یا یک واحد دیگر دولتی از این نظریه حمایت کند، سازنده‌ای در میان باشد که توانش چنین بازاری را یافته و همچنین یک تیم معماری متشکل از برنامه‌ریزان و طراحان نیز برای ارائه طرح‌ها اعلام آمادگی نماید. بنابراین، تحقق یافتن چنین پروژه‌هایی مستلزم تعهد پذیرفتن گروه‌های متعدد است. یکی از راه‌های درگیر کردن مردم چالش «معماری ۲۰۳۰» است، که مقصود از آن کاهش قابل ملاحظه‌ی انتشار دی‌اکسید کربن تا سال ۲۰۳۰ می‌باشد. که این کار از طریق شیوه‌های نوین برنامه‌ریزی و ساخت بناها و توسعه صورت می‌گیرد.

هر چند در زمینه‌ی توسعه شهری سازگار با محیطزیست با مشکلات و اجبارهای داخلی سروکار داریم اما وضعیت کلی اقتصادی، بهداشت عمومی و رفاه مردم بهتر می‌شود. آنچه شهرسازی سازگار با محیطزیست وعده می‌دهد، تراکم زندگی محلی و هماهنگی هر چه بیشتر آن با طبیعت است.

داگلاس فار، معمار و شهرساز، مدیر عامل شرکت فار و شرکا، واقع در شیکاگو است که طراحی‌های معماری و شهرسازی این شرکت بر پایه‌ی سازگاری با محیطزیست انجام می‌شود. فار گذشته از ریاست کمیته‌ی محیطزیست شیکاگو و طراحی محیطزیستی (LEEO) شورای ساختمان‌سازی سبز امریکا را نیز بر عهده داشته است. در زیر گفتگوی او با یکی از شبکه‌های تلویزیونی امریکا پیرامون پروژه شهرسازی سازگار با محیطزیست آورده شده است.

شهرسازی سازگار با محیطزیست، یعنی ساخت محله‌ای مسکونی متراکم، قابل پیاده‌روی و مجهز به ناوگان همگانی شهری است که زیربنا و تأسیسات آن از دید مصرف انرژی و آب، کم مصرف و سازگار با محیطزیست باشد. وقتی یک ساختمان سبز طراحی می‌شود، همان مقدار هزینه می‌شود که برای یک ساختمان سنتی نیاز به هزینه است، اما به روشی دیگر و نتیجه‌ای بهتر، گاهی باید اضافاتی را پرداخت، اما اطمینان خواهید داشت که ساختمانی با مصرف آب یا برق کمتر را ساخته‌اید و شاید هم هر دو را. می‌توان با گذشت عمر ساختمان یا شاید زودتر، هزینه‌های اضافی را در آورد. وقتی یک محله‌ی مسکونی سازگار با محیطزیست طراحی و ساخت می‌شود، می‌توان برای جزئیات خاص آن پول کمتر و یا بیشتری صرف کرد و با ایجاد تغییرات گوناگون، طرحی را ارائه نمود که پاسخگوی انتظارات خریدار باشد. اما تحلیل هزینه - سود آن باید در برگیرنده منافع عمومی هم بشود. هدف نهایی ساختمان‌سازی سبز ایجاد واحدهای خودکفاست؛